

[Madsen-Mygdal.]

paa det Standpunkt, den har taget, for derudfra at stille endnu mere vidtgaende Krav. Den højtærede Statsminister udtalte forleden Dag, at det ogsaa havde været hans Mening at forelægge Regeringens Forslag for andre Repræsentanter for Færøerne, om det havde været muligt paa det Tidspunkt. Ja, men hvad er det for et bestemt Tidspunkt, der absolut skulde benyttes? Der er jo nu gaaet 25 Aar, siden en Justitsminister her i Landet har beskæftiget sig med noget lignende, og hvorfor det saa netop skulde være nu, saa at der ikke blev Mulighed for en Udsættelse, indtil en saadan Forhandling kunde finde Sted, har vi ikke faaet nogen Forklaring paa. Den højtærede Statsminister talte smukt i Forbindelse med denne Sag om fælles Flag og fælles Sprog, der skal opretholdes, og det kan vi allesammen kun paaskønne, naar blot Handlingerne svarer dertil. Men i dette Tilfælde fører Regeringen udelukkende Forhandling med en Færing, der giver en god Dag baade i Flag og i Sprog, og som jo kun vil benytte Regeringens Tilbud til at rejse yderligere Krav i Retning af Løsrivelse fra Danmark. Derimod finder Regeringen al Forhandling overflødig med det store Tal af Færinger, der trofast arbejder for Samhørighed med Danmark. Hvis Regeringen tror, at en saadan Politik tjener til Opretholdelse af Fællesskab i Henseende til Flag og Sprog, tror jeg, den gør sig skyldig i en Fejltagelse, og det forekommer mig stadig — og jeg gentager det derfor —, at det havde været Regeringens Pligt, inden den foretog dette opsigtsvækkende og i dette Øjeblik upaakrævede Skridt, at forelægge Sagen for Rigsdagens Partier og for de færøske Repræsentanter, som i Ord og Gerning har vist, at de sætter Pris paa Samhørighed med Danmark. Men som jeg tidligere har udtalt, maa vi fra vor Side forbeholde os vor Stilling, indtil Forslaget kommer frem til Overvejelse her i Rigsdagen.

Vedrørende Landbrugskrisen udtalte den højtærede Statsminister i Gaar, at nu da Rigsdagen havde truffet en Afgørelse for den forhaandenværende Krisesituation, kunde vi formentlig dermed affinde os indtil videre. Ja, jeg skal heller ikke komme ind paa Gentagelser fra den Forhandling, vi førte med hinanden sidste Lørdag, og skal heller ikke følge det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i hans Betragtninger i saa Henseende. Men den højtærede Statsminister føjede til — det staar Sp. 915 —:

„De Problemer, der rejser sig med Hensyn til Landbrugets Stilling i Frem-

tiden, dets Rentabilitet, dets Gæld, dets Skatter o. s. v., maa fornurtigvis optages til Prøvelse, og hvis ingen Bedring indtræder, maa vi formentlig til sin Tid ind i nye Drøftelser og Afgørelser.“

Ja, deri er jeg ubetinget enig med den højtærede Statsminister. Der maa ganske sikkert nye Drøftelser og nye Overvejelser til. Men jeg ved ikke, hvad den højtærede Statsminister mener med Udtrykket „til sin Tid“. Af Hensyn til den Afgørelse, som Rigsdagen nu har truffet sammen med Regeringen, tror jeg aldeles ikke, at Regeringen skal holde sig tilbage noget Øjeblik. Den Lov, der blev vedtaget forleden Dag, er jo i det store og hele — det kunde godt have været Overskriften over den — en Lov om ekstraordinær Tilvejebringelse af Kommuneskatter i Landdistrikterne. Det er en Lov om Tilvejebringelse af kommunale Skatter, som det ellers vilde have været meget vanskeligt at fremskaffe. Men Landbrugskrisen er ikke ændret gennem denne Lov. Jeg tror derfor, at Regeringen godt straks kan begynde sine Overvejelser i saa Henseende. Men jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa hele denne Sag og den nylig vedtagne Lov og heller ikke paa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Betragtninger over, hvorledes Befolkningen vil se paa Sagen, og om den Harme, der vil rejse sig mod os — skønt vi dog, tør jeg nok sige, er ganske uskyldige i det, der er vedtaget; det har vi i hvert Fald ikke noget Ansvar for. Men vi maa nu afvente Udviklingen. Nu vil man i de nærmeste Dage ude i Kommunerne foretage Udregninger over, hvorledes denne Lov virker, og hvorledes de Beløb, hvis Anvendelse den hjemler, fordeles. Jeg tror nu, at der mange Steder vil vise sig stor Forbavselse. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at den Følelse af Tomhed, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen talte om, vilde komme frem, naar man nu ser, hvor urimeligt og uretfærdigt det vedtagne Fordelingsskema virker. Men det mener jeg ikke, vi behøver at drøfte i Dag; vi kan se Tiden an, saa skal det nok vise sig, hvordan det gaar.

Jeg skal altsaa ikke omtale den Lov, der blev vedtaget for nylig. Derimod ønsker jeg at knytte nogle Bemærkninger til den højtærede Statsministers Betragtninger over Landbrugets Gælds- og Skatteforhold. Disse Udtalelser fra den højtærede Statsminister indeholdt nemlig visse urigtige Paastande, som jeg ikke ønsker skal staa uimodsagte i Rigsdagstidende.

Den højtærede Statsminister gjorde op, at Landbrugets Gæld var steget, og det er